

הוי השאננים בציון

פרשה יז (פתוחה)
פרקו

והבטחים בהר שמרון	הוי השאננים בציון
ובאו להם בית ישראל:	נקבו ראשית הגזים
ולכו משם חמת רבה	עברו כלנה וראו
	ורדו גת-פלשתים
הטובים מן-הממלכות האלה	אם-רב גבולם מגבלכם:
תגשון שבת חמס:	המנדים ליום רע
וסרחים על-ערשותם	השככים על-מטות שן
ועגלים מתוך מרבק:	ואכלים כרים מצאן
כדויד חשבו להם כלי-שיר:	הפרטים על-פי הנבל
וראשית שמנים ימשחו	השתים במזרקו יון
	ולא נחלו על-שבר יוסף:
וסר מרוח סרוחים:	לכן עתה יגלו בראש גלים

נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּנַפְשׁוֹ
 נֶאֱמַר-יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
 מֵתָאֵב אֲנִי אֶת-גֹּאֲזֵי וְעִקְבֵי
 וְהָיָה אִם-יִוָּתְרוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים בְּבַיִת אֶחָד וּמִתּוֹ:
 וּנְשָׂאוֹ דוֹדוֹ וּמִסְרָפוֹ
 לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן-הַבַּיִת
 וְאָמַר לְאִשְׁרֵי בֵּירוּכְתִי הַבַּיִת
 הָעוֹד עִמָּךְ
 וְאָמַר
 אָפֶס
 וְאָמַר
 הֵס
 כִּי לֹא לְחִזְקִיר בְּשֵׁם יְהוָה:

פרשה יח (סתומה)

כִּי-הִנֵּה יְהוָה מְצִיָּה
 וְהִכָּה הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסוּסִים
 הִירְצוֹן בְּסֻלַּע סוּסִים
 כִּי-הִפְכֶתֶם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט
 הַשְּׂמַחִים לְלֹא דָבָר
 כִּי הִנְנִי מְקִים עֲלֵיכֶם בַּיִת וְיִשְׂרָאֵל
 נֶאֱמַר-יְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת גּוֹי
 מְלִבּוֹא חֶמֶת עַד-נַחַל הָעַרְבָּה:
 וְלַחֲצוֹ אֲתֶכֶם

